

TÝNŠTEJN



Výměnný pobyt



Barevný den



Výstava 9. A

● Proč ses přihlásila do časopisu?

● Protože mi to paní učitelka nabídla a také kvůli Nikči Kicové.

● Jakou máš funkci v redakci?

● Všechno možné, už toho ovládám hodně.

● Co Tě baví na časopise nejvíc?

● Rozhovory a práce v Canvě.

● Do jaké chodíš třídy?

● Do 8. A

● A co Ti vadí při tvorbě časopisu?

● Že je to v pátek po škole. Ale statečně chodím i tak.

● Jaké máš koníčky?

● Hraju basket a také mám ráda fotbal. Ten náš i ten americký!

● Děkujeme za rozhovor

Nikol Kicová, 8. A



Foto: Soukromý archiv

Redaktor: Šimon Beneš



Foto: Soukromý archiv



● Proč ses přihlásil do časopisu?

● Protože se nechci doma učit a tady můžu něco užitečného dělat.

● Jakou máš funkci v redakci?

● Řekl bych, že asi nejvíce píše kontroverzní články.

● Co tě baví nebo bys změnil na škole?

● Tý jo, baví mě spát v hodinách. Ale celkem mám rád i různé olympiády a soutěže. A co bych změnil, asi jiný přístup k žákům.

● Do jaké třídy chodíš?

● Chodím do 9. B a je to tam dobrý, jsme fajn kolektiv.

● Jaké máš koníčky?

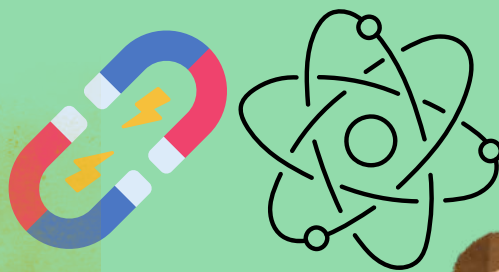
● Chodím do skautu, kreslím a rád chodím do lesa.

● Co bys vzkázal dalším redaktorům Týnštejna do budoucna?

● Aby zachovali chod časopisu a nebáli se otevřít i nepříjemná témata.

T. Pospíšil, 9. A

Fyzikální olympiáda

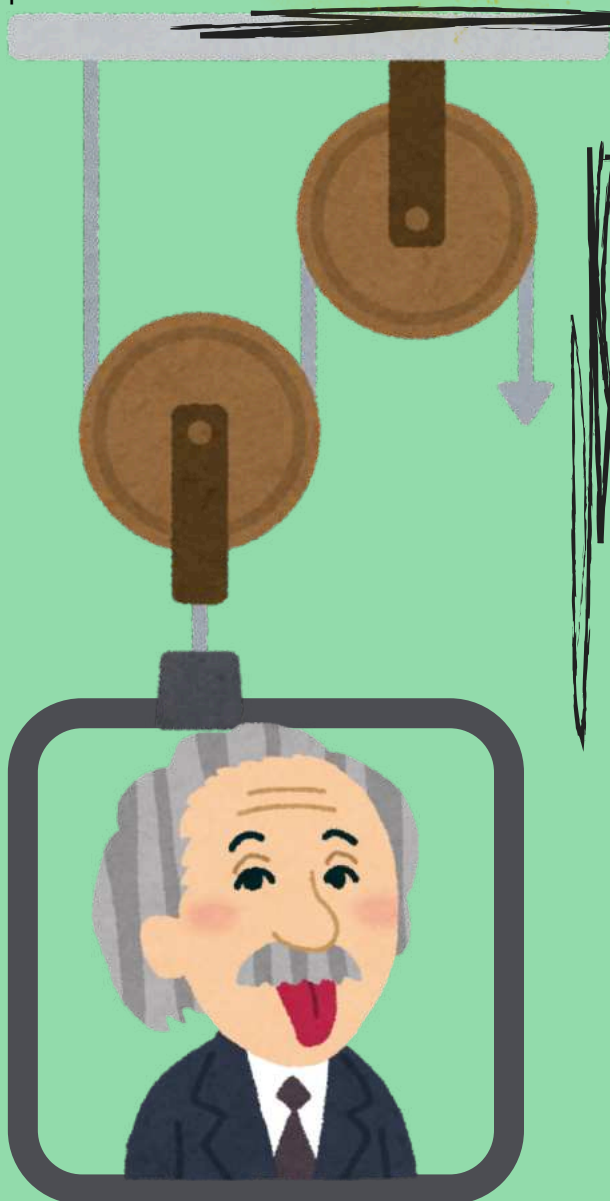


Letos se dvěma našim žákům podařilo dostat na krajské kolo fyzikální olympiády: Jiřímu Strnadovi z 9. A a Tomáši Pospíšilovi z 9. A.

Jak to probíhalo?

Pořadatelé nás vyzvedli z autobusového nádraží, odkud nás přemístili do Jihlavy, do budovy gymnázia. Tady jsme byli rozděleni do tříd a počkali jsme, až to vypukne. Na začátku nám byla přečtena pravidla. V následujících čtyřech hodinách jsme měli udělat čtyři zapeklité fyzikální úlohy.

1. úloha byla logická a šlo o rychlost, kde dva vlaky jely proti sobě.



2. úloha se soustředila na teplotu, kde Radka vařila čaj z ledu v lednici.

3. úkol byl na výkon motoru, kde auto jelo po rovině a pak do kopce.

4. úkol byl na elektrický obvod.

Přesto, že jsme to měli povolené, téměř nikdo během těchto čtyř hodin nepil, nejedl a nešel ani na záchod, protože na to nebyl čas. Nakonec nás za vzrušené debaty odvezli zpět do Třebíče.

Oba dva naši žáci se stali velmi úspěšnými řešiteli.

**Jiří se umístil na úctyhodném 2. místě
a Tomáš na 17.**

Velmi gratulujeme ke skvělému umístění!



Jiří Strnad, 9. A, Mgr. Pekárková



Florbalisté na turnaji PFC — Prague Floorball Cup Vybojovali stříbro!



Foto: Soukromý archiv

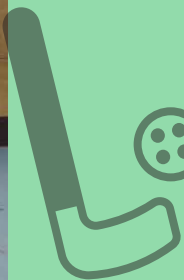


Foto: Soukromý archiv

V květnu byl vyslán tým Snipers Třebíč do Prahy na florbalový turnaj. Z naší školy se tam vydali 3 hráči a to Vojta Kica, Richard Honzík a Štěpán Skála. Ve skupině jsme hráli proti Švédům, Slovákům a Čechům. Základní skupinu jsme celou vyhráli. V play-off už to bylo těžší, protože stačila jedna prohra a vypadli bychom z turnaje. Do finále skupiny starší žáci A se tak jako my dostal tým Gorily Plzeň. Bohužel jsme prohráli, a tak si odvážíme z turnaje stříbro. Vojta Kica 8.A

Plážový volejbal

Ke konci školního roku jsme se od mírně stresujícího uzavírání známek odreagovali sportem. Konalo se totiž školní kolo v plážovém volejbalu. Hráli dívky i chlapci a účast byla tentokrát velmi hojná. Z dívek, po náročných a napjatých dvou finálových zápasech, postoupily **Tereza Trnková z 8. A** a **Lenka Martenová z 9. A**. Kluci z **9. B Daniel Komínek** a **Ben Krupica**. Avšak i v mladších ročnících už se nám rýsují nadějně volejbalistky Tereza Krátká a Karolína Pekárková ze 7. A, které v prvním zápase dokázaly porazit dívky z 9. ročníku.

Tereza Paulová 8.A



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková

Okresní "plážák"

● Jaké máte zážitky z okresního kola beach volejbalu, holky?

● No, bylo to drsný hlavně kvůli počasí a horku, to hrálo těžce proti nám.

● Jací byli soupeři, jak je hodnotíte?

● Jak kdo. Ti, kterých jsme se paradoxně nejvíce bály, tak s těmi jsme vyhrály docela snadno a ostatní nás někdy potrápili, tak to bylo takové překvapení.

● A jak hráli naši kluci?

● Rozhodně se jim dařilo, protože skončili na 2. místě.

● Děkujeme vám za rozhovor a také doufáme, že se vám líbily dresy naší školy.

● Tak to rozhodně, dáváme jim deset z deseti.

● Děkujeme za skvělou reprezentaci.

Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



2. místo na mistrovství Evropy v KARATE



Dozvěděli jsme se, že máme na škole velké bojovníky na 1. stupni. Tak jsme se za nimi vydali do komnaty 3. A

Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistily, že kluci jsou dvojčata a jmenují se Mirek a Lukáš Sedlákovi.

Nejprve bychom si mohli představit disciplíny, ve kterých kluci soutěžili. Se svými soupeři se utkali v kategoriích:

Kata: předem daná sestava pohybů (techniky úderů, kopů, bloků a postojů), která se cvičí samostatně.

Kata ukazuje, jak by člověk reagoval v různých bojových situacích. Je to něco jako „boj proti neviditelnému soupeři“.

Kumite WKF: WKF – cílem je získat 8 bodů (kop na hlavu = 3 body, kop nad pas = 2 body, úder rukou na tělo, hlavu = 1bod),

Shobu Ippon (náhlá smrt na 1 bod),

Shobu Nihon (náhlá smrt na 2 body).



Foto: Soukromý archiv

Do rumunského **Târgu Mureș** nastoupila česká výprava ve složení čtyř mušketýrů, jmenovitě Pavel Vobůrka, Kristýna Rigóvá, **Miroslav Sedlák, Lukáš Sedlák.** Naši závodníci reprezentovali Českou republiku, Kraj Vysočina i město Třebíč. Soutěžili v kategoriích Kata, kumite WKF, Shobu Ippon, Shobu Nihon.

ROZHOVOR

Cejpková, Jašová, Záková, Milostná, 9. B

● **Kluci, jak jste se dostali ke karate?**

● Náš táta vždy chtěl, abychom dělali nějaký sport, a tak vybral karate, jelikož se mu i on sám v mládí věnoval.

● **Jak dlouho už děláte tento sport?**

● Děláme ho už 2 a půl roku.

● **Kde se odehrála tato velkolepá evropská soutěž?**

● V Rumunsku

● **Na kolikátém místě jste se umístil?**

● Mirek: Já jsem byl 3x třetí.

● Lukáš: Já byl jednou 2. a dvakrát 3.



Foto: Soukromý archiv

Lukáš Sedlák zazářil a získal na Mistrovství Evropy stříbro v kategorii kumite WKF.



Foto: Soukromý archiv



Foto: Soukromý archiv

Zdravotní soutěž

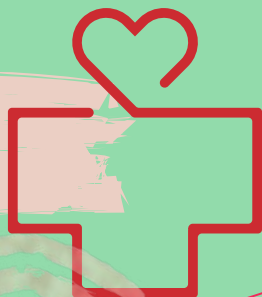


Foto: Bc. Lesslová

Dne 12. 5. 2025 se v Třebíči na ZŠ Týnské konala okresní soutěž mladých zdravotníků. Z naší školy byly dohromady 4 týmy, dva z druhého stupně a dva týmy z prvního stupně. Soutěžní tým z 2. stupně měl 6 stanovišť, z toho jedno bylo nesoutěžní. Na stanovištích byli vždy dva a více zraněných. Na 1. stanovišti byly odřeniny a úpal, na 2. zaklíněné těleso v ráně a mdloba, 3. alergie a pád z výšky, 4. transport, 5. obvazová technika, 6. nesoutěžní resuscitace. První tým z prvního stupně získal první místo, druhý tým z prvního stupně byl třetí, první tým z druhého stupně získal první místo a druhý tým z druhého stupně místo druhé.

Roupcová V., 6. A

Krajské kolo soutěže Mladý zdravotník



Foto: J. Machovcová

Soutěž se uskutečnila dne 22. 5. 2025 v AZ centru v Havlíčkově Brodě. Z 1. stupně zde byly čtyři týmy a z 2. stupně bylo pět týmů. Oba dva stupně měly šest stanovišť, nesoutěžní bylo jedno stanoviště a pět soutěžních. Soutěžící měli za úkol ošetřit zranění a získat co nejvíce bodů. 1. stupeň získal první místo a postoupil do republikového kola a 2. stupeň byl třetí.

Roupcová M., 6. A



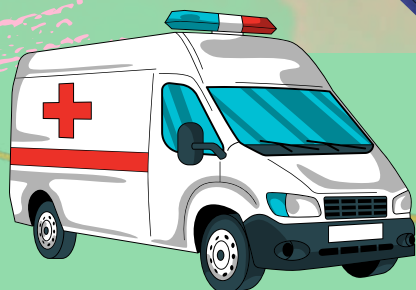
Foto: Bc. Lesslová



Foto: Bc. Lesslová



Foto: J. Machovcová



Dějepisná soutěž

Po hodinách těžké přípravy se pár žáků z 8. a 9. tříd společně prokousalo nemožným a dostalo se na Dějepisné soutěžení. Bylo to na téma 1. pol. 13. st. Nejen z Třebíče, ale i z okolí se střetli tváří v tvář dějepisní geniové z různých základních škol a gymnázií. Bylo tam celkem 22 stanovišť a časový limit byl kolem 3 hodin. Objevili se tam kati, kejklíři, a dokonce i benediktíni. **Tereza Paulová 8.A**



Foto: Mgr. Štěpková



Foto: Mgr. Štěpková



Bylo víc soutězí než stanovišť a vždy jsme museli čekat. Samotné soutěže trvaly také někdy pěkně dlouho, takže všechno stihnout byl nadlidský úkol. Soutěže spočívaly v tom, že se nás ptali na nějaké otázky nebo jsme museli něco přiřazovat, třeba i tancovat, splnit choreografii podle kejklířů, razit mince a hlavně rýžovat zlato. Za mě byl nejtěžší úkol, když jsme museli přiřazovat jednotky váhy, míry atd., což tehdy mělo úplně jiné názvy. Ale i tak skupina Středomóda z 8. A, 8. B a i jeden z 9. B vybojovali 5. místo se 164 body. Před námi skončila skupinka, která měla pouze o 2 body více, což byli žáci z 9. B a 9. A, kteří vyhráli 4. místo.



Foto: Mgr. Štěpková

Foto: Mgr. Štěpková



Foto: Mgr. Štěpková



Tereza Paulová 8.A



Foto: Mgr. Štěpková



Foto: Mgr. Štěpková

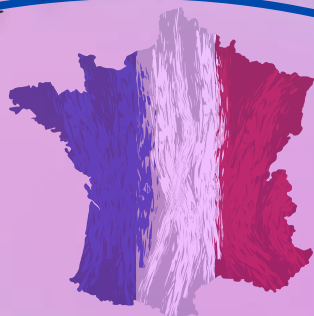


Foto: Mgr. Studená

18. 5. se v osm večer začal před školou tvořit hlouček lidí. Nebyl to žádný gang, ale skupina lidí, kteří jeli do Francie. Přesněji do Normandie. Tam, kde se na konci druhé světové války vylodili Američané. Cesta tam byla poměrně snesitelná. Sice nás bolela záda a nedalo se lehnout, ale bylo to stále lepší, než Anglie. Dorazili jsme k hotelu B and B a vydali se na procházku do centra města Lisieux, protože jsme přijeli brzy. Někdy ten den, už si vážně nevzpomenu kdy, jsme ještě navštívili krásnou katedrálu. Byla tu možnost jít si nakoupit jídlo do supermarketu, jelikož se na hotelu podávala jen snídaně. Pokoje byly malé, ale úplně stačily a koupelna byla taky hezká.

Ráno jsme vyrazili směr Alabastrové pobřeží, kde jsou překrásné útesy s výhledem na moře a nakupovali jsme v místním přístavu, kde jsme strávili zbytek dne. Pak se autobusem jelo zpět do Lisieux.

Další den jsme jeli k opatství Mont Saint Michael – obrovskému klášteru. Vlastně je to ostrov, ale je celý pokrytý stavbami. Paní průvodkyně nám udělala prohlídku se zajímavými fakty a skvělými výhledy. Celou dobu pršelo, což ovšem atmosféře jen přidalo. Celkem dlouho jsme šli v dešti zpátky k autobusu a jeli na pláž Omaha. Tam vyšlo najevo, že známý hřbitov obětí vylodění není dostupný, a tak si hrstka z nás koupila lístek do místního muzea. Zbytek odpočíval.

Poslední ráno na hotelu bylo lehce hektické, ale stihlo se vyjet včas. Čekal nás totiž výlet do Paříže, kam jsme dorazili asi po dvou hodinách cesty. Tady se nám ukázala pravá Paříž – bezdomovci, nepořádek a všude obchody se suvenýry. Viděli jsme baziliku Sacré Coeur, pak cestovali metrem k Vítěznému oblouku, pěšky k Louvru a katedrále Notre Dame, což byl pohled k nezapomenutí. Pak následoval výlet na lodi při západu slunce, kde jsme konečně viděli Eifelovu věž. Úžasní řidiči přijeli velmi blízko přístavu, takže jsme v podstatě jen nasedli a jeli domů.

Někde u Rudíkova ovšem přestal fungovat motor. Bez dobrodružství by se to neobešlo. Naštěstí se po hodině podařilo nastartovat a v pořádku jsme dojeli. T. Pospíšil, 9. A



Foto: Mgr. Němec



Foto: Mgr. Němec



Foto: Mgr. Studená



Výlet 7. A jumps park + spaní



V úterý 13. 5. 2025 se slavná třída 7. A vydala na dobrodružný výlet do Brna. Naše akce začala děsivou hrou Astala vista, kdy si všichni museli hlídat, aby nepřišli o krk.

Vlakem jsme dojeli na hlavní nádraží, odkud jsme se vypravili do JumpPark areny Brno. Ze začátku jsme si skákali úplně sami, ale po první hodině přišla další škola a začala tak děsivá klání ve foam pitu. Ale to nám nezkazilo náladu a po dvou hodinách únavného skákání jsme měli rozchod přímo ve středu Brna. Všichni jsme se nadlábli a jeli jsme vlakem do Třebíče. Příjezd byl ve 14:48. Od vlakového nádraží jsme se vydali domů, abychom si pobrali svoje věci na nadcházející spaní ve škole. V šest hodin odpoledne jsme všichni dorazili do školy. Mohli jsme si dělat co chceme, protože v tělocvičně, kde jsme měli spát, byly babičky s karimatkami.

Holky tak využily příležitosti jít na prázdné beachvolejbalové hřiště. Poté jsme v rozdělených týmech hráli dvě soutěžní hry o vanilkovou zmrzlinu na wafle. Jelikož kluci šli potom taky na beachvolejbal, tak jsme si mohli nachystat spaní. Čekali jsme na setmění, abychom si mohli zahrát naši oblíbenou hru temnou schovku. Hrál se sedm soutěžních kol po celém druhém stupni, kde musela být zhasnutá světla. I když jsme se ze začátku trochu báli, schovku jsme úspěšně zvládli.

V sedm ráno jsme měli budíček, který zajistila paní učitelka Drápelová její oblíbenou písničkou Happy birthday, která ale naše oblíbená rozhodně není. Sklidili jsme spaní, vyčistili si zuby a vrhli jsme se na vaření wafelí, což byla poslední akce před bowlingem v Grand hotelu, který velmi nedoporučujeme. Měli jsme pronajaté dvě dráhy, z toho jedna nefungovala a druhá byla křivá. Špatný bowling jsme si vykompenzovali dobrou zmrzlinou v GelateriaRoma.

Naše dvoudenní dobrodružství jsme zakončili úklidem kuchyněk a naší třídy. Zranění z JumpParku utrpěl našťastí pouze jeden člověk. Náš výlet jsme si moc užili a hodláme to zopakovat.

K. Pekárková, B. Vostalová 7. A



Foto: Mgr. Drápelová

START



Wow!



Foto: Mgr. Drápelová



Foto: Mgr. Drápelová



Foto: Mgr. Drápelová



Foto: Mgr. Drápelová



Co zažila 4.A + 6.B v Praze

V 7:00 hodin jsme od školy vyjeli směr Praha. Cesta utekla v dobré náladě.

Privítala nás prosluněná Praha. Ihned jsme se vydali do zoo. Obdivovali jsme tuleně, tasmánské čerty, gorily, slony..... zvířat bylo mnoho, areál zahrady je obrovský. Do vrchní části se někteří vyvezli lanovkou - také pěkný zážitek vidět vše z ptačí perspektivy.

Ze zoo jsme se přesunuli na nábřeží, kde již na nás čekala loď, jak jinak než Morava. Pluli jsme po Vltavě, okouzli nás Karlův most, blýskla se střecha Národního divadla, zamával metronom. Zdravili jsme se s jinými loděmi a plavba utekla jako voda.

Když jsme se večer vrátili do Třebíče, měli jsme skvělé zážitky, suvenýry a vzpomínková fota. Vše se vydařilo a moc jsme si to užili.

Mgr. Kratochvilová



Foto: Mgr. Kratochvilová



Foto: Mgr. Kratochvilová



Foto: Mgr. Kratochvilová



Prague



Foto: Mgr. Kratochvilová

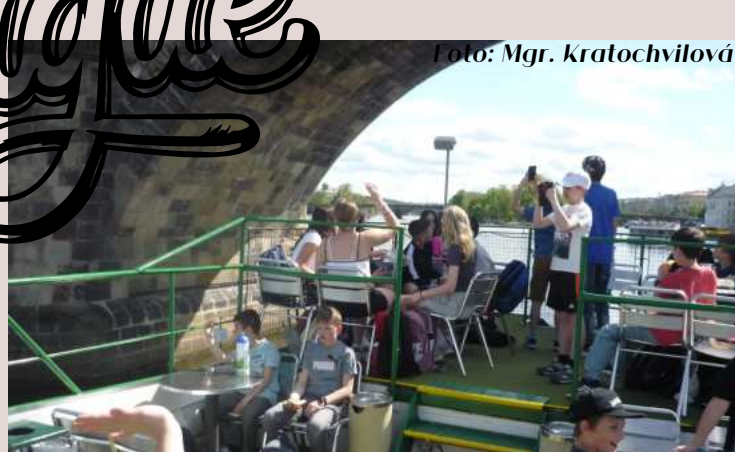


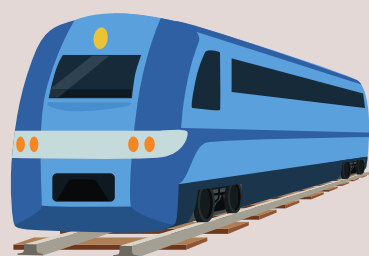
Foto: Mgr. Kratochvilová



Foto: Mgr. Kratochvilová

Výlet Luka nad Jihlavou

Fotbal a jenom fotbal...



6. A se vypravila na nebezpečnou fotbalovou dráhu do Luk nad Jihlavou pod vedením paní učitelky Petry Ryglové a paní asistentky Ireny Vybíralové. Když jsme přišli, tak jsme se ubytovali a šli jsme na oběd. Jídla tam byla mimochodem moc dobrá, po obědě jsme si dali krátkou pauzu a šli hrát fotbal. V podstatě jsme nedělali nic jiného, než hráli fotbal. Večer se všichni rozhodli, že budou dělat neplechu a nenechají vyspat naše trenéry a čtyři unavené holky. Druhý den jsme zase hráli fotbal a potom jsme šli na zmrzlinu a rychle na vlak (nebo spíš pomalu, protože jsme byli rozlámaní z fotbalu). Vlak nás odvezl domů. Výlet se neobešel bez zranění.

Na další fotbalový zápas jsme ale připraveni!!!!!!!



J.Machovcová a R.Brátková 6.A



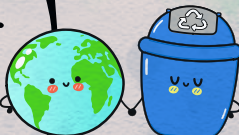
Foto: J. Machovcová



Navštívili jsme ESKO-T

Dne 6. 5. se 6. A a 6. B vydali pěšky od naší školy až do budovy ESKO-T. Po cestě tam jsme mávali na projíždějící auta. Když jsme přišli, tak nás zaměstnankyně ESKO-T odvedla do místnosti, kde nám pouštěla písničky a bavila se s námi o třídění odpadu. Pak jsme se šli podívat na třídící linku a do jejich obchodu, kde jsme si mohli vzít nějakou věc. Ještě jsme se postavili na váhu, kde se váží auta s nákladem odpadu. Dohromady jsme vážily 2,4 tuny. Pak pro nás přijel autobus a odvezl nás na skládku do Petrůvek. Tam jsme se koukali na drcení dřeva a viděli jsme, jak se kouří z hlíny, pro kterou si pak můžete přijet a odvézt si ji domů. Naše výprava skončila v autobuse, který nás odvezl zpátky do školy. Všem se to moc líbilo.

J.Machovcová a R.Brátková 6.A



Zdroj: Mgr. Ryglová



Foto: Vybíralová



Foto: Vybíralová

Výměnný pobyt s Vídní

Náš časopis u toho nesměl chybět a hned vyzpovídal asistentku z Vídně. Rozhovor byl veden v angličtině - vyzkoušejte si porozumění!



● **1. What is the reason of your visit here in Třebíč?**

● It is an exchange programme for first grade children. The principal Gabi and me, we started this programme with your school few years ago.

● **2. Do you like our school?**

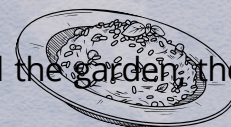
● I love it there. Your school has bigger garden than our school.

● **3. What do you like at our school and what is interesting according to you?**

● It's the school system. You have older kids there. Our primary school is just to fourth grade.

● **4. Is there something better at our school than at yours?**

● Maybe the food, because the cooks here prepare the fresh food. And the garden, there is enough space for many activities.



● **5. Did you sleep well here?**

● Yes I did, we sleep in the kitchen on the floor but it is not a problem.

● **6. Tell me how the things are going at your school?**

● About food: There is a delivery food service, they come to our school and give us the food.

● **7. How long have you been teaching?**

● Fifteen years but I am an assistant.

● **8. Did you enjoy your visit in Třebíč?**

● Yes I did. Despite the weather.



Tereza Paulová 8.A



Rozhovory s rakouskými žáky



● Jak se jmenuješ?

● Mauro.

● Co se Ti líbilo v Třebíči.

● Líbil se mi kostel Sv. Martina a bazilika sv. Prokopa. Jsou tady také věci, které zase nejsou u nás, např. různé památky, které se dají navštívit.

● Děkuji za rozhovor.

● Jak se jmenuješ?

● Anika.

● A co se ti líbilo v Třebíči?

● Procházka městem. A moc se mi líbilo hraní moderních písniček s barevnými trubkami.

● Moc děkuji.

● Jak se jmenuješ?

● Lotti.

● Co se ti líbí na Třebíči.

● Je tu hodně zeleně.

● Jaký je tvůj oblíbený předmět?

● Matematika a sport.

● Super!

● Jak se jmenuješ?

● Lotte.

● Co se ti líbí na Třebíči?

● Není tady moc paneláků, protože v Třebíči je více malých domečků než ve Vídni, kde jsou samé obrovské a staré domy. Super byla vyhlídka na věži. A hodně se mi líbil dům u Jarky, u které jsem bydlela a všichni byli milí u ní doma.

● A jaká je tvá oblíbená barva.

● Tyrkysová.

● Děkujeme za rozhovor.



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková

Tereza Paulová 8.A



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková

Zážitky našich žáků ve Vídni

Ve Vídni jsem bydlela u Luisy a ta zase na oplátku spala u nás doma v Třebíči. Společně jsme navštívili například Prater ve Vídni. V Třebíči jsme potom naše rakouské kamarádky vzali na procházku a ve škole jsme společně tvořili. Večer jsme si užili legraci na bowlingu i s dalšími rakouskými žáky, kteří bydleli u jiných našich žáků z Týnské. Výměnný pobyt se mi moc líbil. Bylo to skvělé!

Emu Veselá, 4. B



Ve Vídni jsem byla ubytovaná u Luisy a společně jsme chodily na hřiště. Se všemi dětmi jsme ve Vídni navštívili Prátr, tady se mi nejvíce líbil strašidelný dům a Ruské kolo. Také jsme navštívili dětské muzeum v Schönbrunnu. Na oplátku k nám přijeli Vincent a Anika. Byla to báječná zkušenost!

Aneta Tomková, 4. B



Vienna



Foto: Palka



Foto: Mgr. Macková

Poděkování od rodičů

Také moc děkujeme za skvěle zorganizovanou akci a práci vás všech. Bylo to super. Anička si to užila a má moc pěkné zážitky. Pobyt rakouských děvčat u nás byl pro nás úžasná zkušenost, kterou jsme i přes jazykovou bariéru zvládli snad co nejlépe. Doufáme, že se u nás holkám líbilo a že na nás budou vzpomínat. My na ně určitě. Bylo nám až líto, že odjíždí tak brzy, klidně bychom si to o pár dní protáhli:-) Chtěli jsme jim toho ještě tolik ukázat. Sotva se trošku otrkaly, tak jely domů.

Ivana Kupčiková



Foto: Mgr. Macková

Moc děkujeme za nádherná videa a fotky. Děti mají krásnou památku. Jste úžasní!!!

Kosielští

Děkujeme za hezké fotografie. Dceři se pobyt a celkově celý týden moc líbil.

Tomková M.

Kralice

Foto: Mgr. Pekárková



Dne 12. 6. 2025 jsme se třídami 7. A a 7. B navštívili Kralice. V 8 ráno jsme od školy vyjeli autobusem a za půl hodiny jsme byli na místě. Nejdříve jsme navštívili kostel sv. Martina, zde nám paní průvodkyně řekla docela dlouhý výklad o historii Kralic. Poté jsme se rozdělili na skupiny podle tříd. 7. A se šla podívat na knihtisk a na různé části tištěné bible. Mezitím 7. B byla ve sklepení se zbytky záměčku a tvrze. Poté jsme se vyměnili a nakonec se zase spojili všichni dohromady a šli jsme se společně podívat a vyfotit u památníku Bible kralické. Po vyfocení jsme se vydali do Jednoty pro ledňáky a zase do autobusu. Bohužel jsme se poslední dvě hodiny museli učit, takže jsme nebyli moc rádi, že náš výlet už končí. Exkurzi jsme si užili se spoustou legrace a zábavy i v autobuse.

K. Pekárková, 7. A

Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková





Cyklistický kurz 8. ročníků



Jako každý rok se 8. ročník vydal na cyklistický kurz od 3. 6. do 6. 6. Jelo s námi pět učitelů a jedna paní asistentka.

První den jsme z Třebíče od školy dojeli do Hartvíkovic do kempu. Cesta byla sem tam dost zablácená kvůli dešti z předešlého dne. Jeli jsme přes Vladislav, Trnavu, Studenec až do Hartvíkovic (cca 35 km). Když jsme dorazili, rozdělili jsme si chatky, ubytovali se a šli na Wilsonovu skálu. Cestou zpět jsme nasbírali klacky, někdo dokonce i větve, na táborák. Kdo chtěl, mohl se jít vykoupat do přehrady. Na večeri jsme měli výborné kuřecí stehýnko s rýží.

Druhý den nás čekala opět trasa asi 30 km, to jsme vstávali v 7 ráno a kdo chtěl, mohl si užít ranní koupání. V 8:00 byla snídaně v podobě švédského stolu. Na snídani jsme si vzali obídek, který jsme měli na cestu. Vyjžděli jsme v 9 hodin z kempu a jeli jsme na Babylonskou rozhlednu, kde jsme si vyžádali, abychom se rozdělili na dvě skupiny - rychlejší a pomalejší. Učitelé nám to dovolili, za což velice děkujeme. Z Babylonské vyhlídky jsme jeli na Mohelenskou hadcovou step, kde byla krásná vyhlídka. V Mohelnu jsme se stavili v restauraci, kde jsme si odpočinuli. Když jsme dorazili do kempu, mohli jsme se jít opět zchladit do přehrady. V kempu se poté uskutečnil volejbalový turnaj a táborák.

Třetí den jsme měli namířeno do Dalešického pivovaru, najezdili jsme 25 km. Cestou jsme zastavili na mostě. V pivovaru si skoro všichni dali grepovou limonádu, která byla výborná. Odpoledne (to už jsme byli v kempu), se spustila pěkná bouřka, která nás donutila zůstat v chatkách. Ale večer se opět uskutečnil táborák.

Čtvrtý den jsme se museli ráno sbalit, uklidit chatky a rozloučit se s kempem. Řekla bych, že cesta domů byla nejnáročnější, protože jsme už byli unavení a přeci jen vzdálenost 35 km není jen tak. Ale i tak byli někteří stále plní energie. Zastavili jsme před Trnavou, kde jsme se naobědvali. Ke škole jsme se dostali okolo jedné hodiny. Nejvíce mi bylo líto spolužáků, kteří bydlí na vesnici, kam museli ještě dojet.

Naše škola má tento výlet krásně vymyšlený a skvěle připravený. A proto si myslím, že si na tomto výletě každý najde něco, co ho baví. A není to tak strašný, jak si všichni myslí. Když jsme to zvládli my a předchozí ročníky, tak to zvládnete i vy!

K. Tvarůžková, 8. B



Foto: Mgr. Němec



Foto: Mgr. Vrzalová



Foto: Mgr. Němec



Foto: Mgr. Němec



Foto: Mgr. Křivánek



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Němec



Osmáci navštívili VUT



Menza je senza!

V úterý 17. června se naše osmé ročníky vydaly na návštěvu Vysokého učení technického v Brně na Fakultu elektrotechniky a komunikačních technologií. Prošli jsme celkem šest odborných laboratoří, kde jsme se seznámili s různými odvětvími studia na fakultě.



Žáci viděli, jak se elektřina vyráběla v minulosti, nyní a v budoucnu. Zjistili, jak vypadá jaderný reaktor, čím se vede elektřina z elektráren do domů a jeden z doktorandů jim předvedl stroj na výrobu blesků, který sice neslouží k nějaké významné věci, ale na oslnění publika rozhodně stačí a jeho sestavení také nebylo zcela jednoduché, jak by se mohlo zdát. Dověděli jsme se, jak funguje světlo a jaký vliv mohou mít jeho barevné odstíny na lidský organismus. Poté jsme vystoupali na střechu fakulty a podívali jsme se na Brno z výšky. Například na další fakulty této vysoké školy. Zajímavou a informacemi nabitou exkurzi jsme zakončili obědem v menze, kde jsme měli na výběr mezi steaky, špízy, saláty nebo pizzou. Sedmáci, příští rok jedete vy, těšte se, už to bude radioaktivní!!!

Mgr. Vrzalová

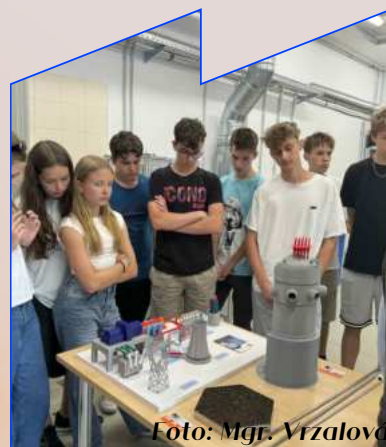


Foto: Mgr. Vrzalová



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Vrzalová



Foto: Mgr. Vrzalová



Foto: Mgr. Pekárková

V komnatách

Osvobození ČR na konci 2. světové války

U hlavního vchodu proběhla na počest výročí osvobození roku 1945 výstava dobového amerického vybavení. Paní Studená nabídla, že propůjčí svou sbírku různé techniky, oblečení a hlavně dva Jeepy. Výstavu zprostředkovala 9. A. Vysvětlovali jsme zájemcům, jak se technika používala a říkali jsme jim, co zhruba vojáci dělali. Objevilo se i pár velmi zaujatých dětí, které nám udělaly velkou radost. Na místě hrála i dobová hudba a kluci měli uniformy a holky zase dobové oblečení. Děkuje paní Studené za to, že jsme si mohli prohlédnout 80 let starou vojenskou techniku.



T. Pospíšil, 9. A



Foto: Mgr. Ryglová



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Kdo neskáče není Čech ... Hop, Hop, Hop!!!

Cela Týnská fandila Čechům na mistrovství světa. Každý den se nějaká třída oblékla do hokejového oblečení a kreslila si na obličej české vlajky. Někaké třídy se i rozhodly, že podpoří Čechy vytvořením plakátů. Takže si můžete představit, jak to všechny mrzelo když jsme se dál nedostali.

J.Machovcová a R.Brátková 6.A



Zdroj: Mgr. Ryglová



Zdroj: Mgr. Ryglová



NOVEŠKO

Netušíte, o čem to vlastně budete číst? Co to podivné slovo znamená? NOVEŠKO je zkratka noc ve škole. Námořníci z 1. B se jeden červnový čtvrtek sešli před školou ověšení spacákem, taškou, karimatkou a někdo i s plyšákem. Začalo to společným opékáním špekáčků na zahradě školy s rodiči a to v dešti - déšť rozhodně námořníky ani rodiče námořníků nemůže vyvést z míry :-). V tělocvičně si pak už bez rodičů vzájemně namasírovali s cvičenkami ze Sokola záda. Po diskotéce a hrách ve třídě si vytvořili pelíšek na spaní. Při noční stezce školou v truhle krom sladkostí objevili vstupenku na plavbu lodí po Dalešické přehradě, která je čekala hned následující pondělí. Plavba zakončená pokladem byla skvělá skoro tečka za první třídou.

Mgr., Martina Kicová



Zdroj: Mgr. Kicová



Zdroj: Mgr. Kicová



Zdroj: Mgr. Kicová



Zdroj: Mgr. Kicová



Zdroj: Mgr. Kicová



Barevný den

patron projektu
Mgr. Kateřina Svobodová



Zdroj: Mgr. Ryglová

Když mi bylo 17 let, ne náhodou jsem se ocitla na táboře pro lidi s mentálním postižením. Byl to integrační tábor pro studenty středních škol a mladistvé lidi s mentálním postižením, který pořádala paní Marie Čechová, mimochodem svého času zástupkyně na naší škole ZŠ Týnská. Tábor na mě velmi zapůsobil. Cítila jsem, že by to mohla být moje cesta. Po gymnáziu jsem proto šla studovat speciální pedagogiku a 1. stupeň základních škol...

Byla jsem pak u zrodu Barevného světa – stacionáře podporujícího lidi s mentálním postižením, který funguje dodnes. Po své mateřské dovolené jsem se do Barevného světa nevrátila a šla učit na Týnskou. Před čtyřmi roky Hanku Vlašínovou napadlo udělat Den dětí na hřišti. V tu chvíli se mi v hlavě zrodila myšlenka tuto akci ještě posílit a vytunit ve spolupráci s Barevným světem. Další rok už to byl tedy Barevný den dětí. Proč Barevný je v tuto chvíli asi každému jasné. Co se mi na akci nejvíce líbí, je opravdová spolupráce mezi všemi zúčastněnými.



Zdroj: Mgr. Ryglová



Zdroj: Mgr. Ryglová



Zdroj: Mgr. Ryglová



Zdroj: Mgr. Ryglová

Osmáci a někteří sedmáci s učiteli 1. stupně nachystají disciplíny a za splněné úkoly rozdávají žetony s logem Barevného světa a naší školy. Devátáci jsou průvodci lidí s postižením, pomáhají jim projít všemi 30 stanovišti a děti z prvního stupně také tyto disciplíny plní a sbírají žetony. Za získané žetony si všichni soutěžící mohou nakoupit různé odměny. Co je však bezva, že mezi odměnami jsou výrobky lidí s postižením z Barevného světa a všechny vždycky zmizí. Jsem šťastná, že děti na naší škole umí pozitivně zhodnotit, co má větší cenu. Je to akce plná vzájemné tolerance, komunikace, překonávání předsudků a opravdového lidství. Opravdu si moc vážím toho, že děti naší školy mohou mít takovou zkušenost, která se dostala i mně v 17 letech a ovlivnila můj život.

Ještě bych dodala, že v pátek 13. 6. jsem byla se svou třídou 2. B v rehabilitačním stacionáři Barevný svět, kde pro nás kamarádi z Barevného světa na oslavu výročí 20 let od založení nachystali sportovní aktivity zase podle jejich gusta. Bylo to moc fajn a Barevnému světu přeji, aby v něm lidé nacházeli radost, přátelství a porozumění.

Mgr. Svobodová



Zdroj: Mgr. Ryglová



Zdroj: Mgr. Ryglová



Zdroj: Mgr. Ryglová



Zdroj: Mgr. Ryglová

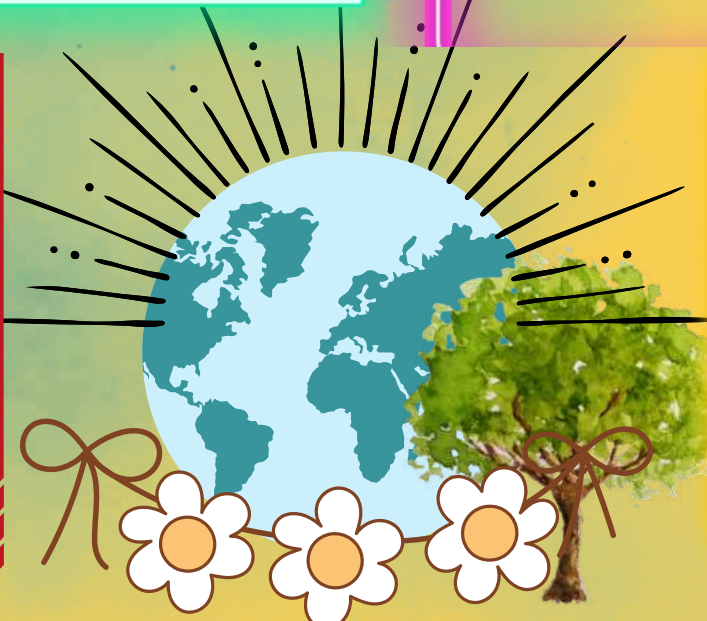
Projektový Den Země



I u nás na Týnštejně se oslavil známý Den Země. Každý tohoto dne hojně využil, protože učitelé žákům připravili do jednotlivých ročníků zajímavé úkoly. Třeba slohový úkol v 8. třídě zněl: "Co vyprávěl strom". V jiném ročníku jsme si zkoušeli, jak správně třídít odpad, a dokonce jsme zažili i virtuální realitu s 3D brýlemi. Někteří žáci z prvního stupně navštívili také soutěže přípravné na Karlově náměstí.

Určitě jsme se v tento den všichni zamysleli nad tím, co vše pro nás znamená příroda, jak ji jako lidé ovlivňujeme a jak můžeme napomáhat tomu, abychom z ní měli i nadále všichni radost, užitek a pocit, že můžeme něco smysluplného udělat pro její obnovu.

Tereza Paulová 8.A



Brány se otevírají

Zápis prvňáčků

Na naší škole se dne 11. 4. uskutečnil zápis prvňáčků. Zúčastnilo se jich několik desítek. Přinášíme krátký rozhovor s Bertičkou, která se přišla zapsat do první třídy.

- Jak se jmenuješ?
- Bertička
- Jak se ti tady líbilo?
- Dobrý.
- Těšila ses na zápis?
- Ano
- Měla jsi strach?
- Trošku
- Baví tě malovat?
- Ano
- Byla paní učitelka hodná?
- Jo
- Těšíš se už do školy?
- Ano

1+2=3

J. Machovcová, R. Brátková



Foto: Mgr. Kicová

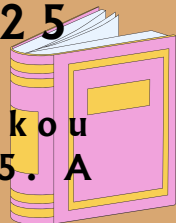


Foto: Mgr. Kicová



School

Největší čtenář za školní rok 2024/2025



Rozhovor s Eliškou Vejmélkovou z 5. A



Foto: Mgr. Slámová



Foto: Mgr. Pekárková

- Jsi velmi aktivní, mohla bys nám prozradit, co všechno děláš?
- Již pátým rokem se věnuji atletice, hraji na klavír a samozřejmě čtu!
- Pamatuješ si na svou první knížku?
- Přesný název si už nepamatuji, ale vím, že to bylo o zajíčkovi.
- Líbí se ti naše školní knihovna?
- Ano. Chodím sem ráda. V zimních měsících jsem nevynechala ani jedno úterý. Hlavní je, že nikdy neodcházím s prázdnou.
- Blíží se prázdniny, máš nějaké plány?
- Těším se na dovolenou a výlety.
- Knížky jsou někdy pěkně objemné. Kolik stran měla tvá nejdelší kniha?
- Něco kolem 350 stran.
- Dokážeš odhadnout, kolik knih jsi přečetla?
- Přibližně 250.
- Máš nějaké oblíbené knížky, které jsou v tvé knihovně na významném místě?
- Jedny z mých oblíbených knih jsou série Špekáčkova psí akademie. Vypráví o pejscích. Nejraději mám knihu PIP a přátelská pracka.

Mgr. Slámová

Rozlučka s Tomášem ze 6. A

V pátek 13. 6. jsme se s 6. A vydali na bowling. Šli jsme se společně rozloučit s Tomem, který od příštího školního roku odchází na školu do Jihlavy a pozval nás na bowling.

Tome, díky za skvělý zážitek, gratulujeme k bezkonkurenční výhře a na nové škole přejeme hodně (nejen) fotbalových úspěchů! Počítám, že o tvých výkonech na hřišti jistě uslyšíme! Ať se daří a nezapomeň nás občas navštívit!

Mgr. Ryglová



Foto: Mgr. Ryglová

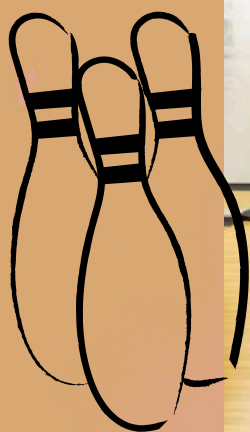
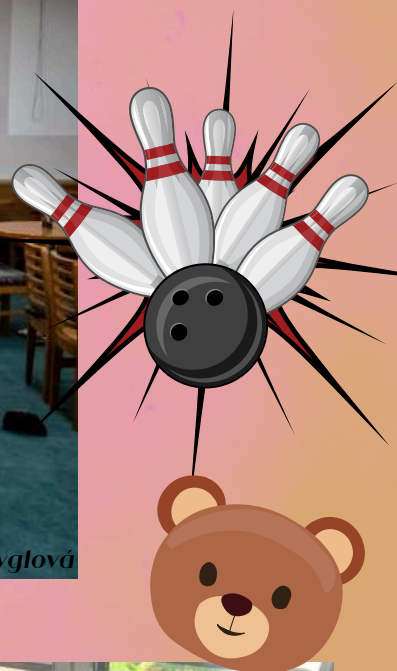


Foto: Mgr. Ryglová



8. A v ZOO Jihlava

Na výlet vyrazila 8. A dne 13. 5. a bylo to epické. Když nás přestalo bavit pozorování zvířat i s výkladem, tak jsme hráli schovku a nikdo nás nenašel, možná nás ani nehledali? Dokonce jsme krmili i medvěda! Samozřejmě pod odborným dohledem.

Kicová Nikol 8.A



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Foto: Mgr. Pekárková



Z podhradí

Skauting

Skauti se skládají z tzv. „pozemáků“ a „vodáků“. Tento kroužek zahrnuje různé aktivity a výlety do přírody. Dá se zde naučit luštění šifer a např. Morseova abeceda.

Historie skautingu sahá do roku 1907, kdy Robert Baden-Powel uspořádal první skautský tábor na ostrově Brownsea. Od této doby se skauting počítá. V roce 1912 založil bratr Roberta B-P vodní skauting. Jeho celé jméno je Henry Warrington Smyth Baden-Powell. A do třetice všeho dobrého jejich sestra Agnes Baden-Powell založila dívčí skauting a to v roce 1910.

Dnes už je to 117 let od prvního skautského tábora. U nás v Třebíči jsou jak vodní tak pozemácké oddíly. Na závěr mi nezbývá, než vás pozvat, abyste neváhali a zapojili se. Být skautem znamená čest.

Všichni skauti v naší škole si udělali společnou fotografii na schodech.

Š. Beneš, 9. B

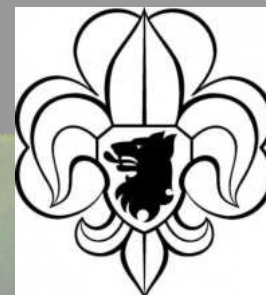


Foto: Mgr. Janíčková



Ztřeštěný den módy

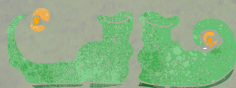
CRAZY

Foto: Mgr. Studená



Dne 23. 4. se na naší škole konal Den ztřeštěné módy. Žáci se oblékají do co nejbláznivějších a nejoriginálnějších outfitů. Je to den plný kreativity, fantazie a zábavy, kdy se lidé baví kombinováním neobvyklých vzorů, barev a doplňků. Cílem je ukázat, že móda může být hravá, nekonvenční a hlavně zábavná.

J. Machovcová, R. Brátková, 6. A



Naši trubadúři

Alan Mathison Turing

Britský matematik, kryptoanalytik za druhé světové války. Jeho příběh je ale spletitý a dlážděný spoustou složitých situací a lidských předsudků. A teď se pojďme podívat, kde to začalo a jak to pokračovalo

Po jeho narození 23. června 1912, se jeho rodiče odstěhovali zpátky do Indie. Alana poté vychovávali příbuzní. Střední škola, na kterou nastoupil, se jmenuje Sherborne, kde se seznámil s Christopherem Morcomem, který potom v roce 1930 zemřel.

Za druhé světové války byl Turing nejdůležitějším z vědců, kteří v Bletchley Parku luštili německé tajné kódy šifrované stroji Enigma.

Jeho zásluhou vytvořily stroj, jmenoval se bomba, velice podobný počítači, né že by tak vypadal, ale že se tak choval. Nevyprskl vám jen výsledek, ale pracoval s ním dál, jakoby se učil. Během války sice spojenci rozšifrovali tento kód, ale i tak nemohli zastavit všechny nálety, bránili jen důležitá a strategická místa. Díky bombě se povedl třeba Den D, vylodění spojenců v Normadii.

Další počínání Turinga nebylo tak šťastné. Byl sice během války ženat, ale po válce se tento vztah rozpadl. Kvůli jeho homosexualitě, za kterou byl po válce trestně stíhán. Výsledkem bylo to, že přistoupil na hormonální léčbu. Dne 7. června 1954 Turing zemřel na otravu kyanidem draselným. Tím mělo být napuštěno jablko, ze kterého trochu snědl. Přítomnost kyanidu v jablku nebyla testována. Jako příčina smrti byl kyanid určen až při pitvě. Podle oficiálního stanoviska se jednalo o sebevraždu, čímž byly odmítnuty spekulace o náhodě nebo o vraždě.

Š. Beneš, 9. B



Foto: Zdroj wikipedia



Foto: Zdroj wikipedia



Talentovaná recitátorka Eliška Vejmelková

Do celostátního kola recitační soutěže ve Svitavách se už podruhé za kraj Vysočina proboujvala ve 2. kategorii (4. a 5. třída)

NAŠE!!! Eliška Vejmelková z 5. A.

Celostátní kolo už naštěstí není soutěžní, jedná se o přehlídku a inspirativní setkání nejlepších recitátorů z celé republiky. Konalo se od pátku 13. 6. do neděle 15. 6. 2025. (Součástí byla i divadelní představení a dílny.) V pátek přednášeli ti nejlepší ze 3. kategorie, sobota patřila nejzkušenějším přednášečům ze 4. kategorie a v neděli vystupovali nejmladší účastníci z 2. kategorie, ke kterým patřila i naše Eliška.

Přestože se jednalo o přehlídku, všechny výkony byly posuzovány a následně hodnoceny 6 porotci významně působícími v tomto oboru. Jejich názory a doporučení si recitátoři vyslechli na rozborových seminářích. Eliščin výkon byl hodnocen slovy: "Už když jsi přišla na jeviště, věděli jsme, že to bude dobré podle toho, jak ti zářily oči.

A bylo to víc než dobré..."

Mgr. Janků



Poštovní holubi

Pravidla fotosoutěže!!!

Soutěž je učena pro žáky a studenty základních a středních škol, kteří do sekretariátu Sdružení zašlou fotografie, které budou vyjadřovat hlavní myšlenky Dnů evropského dědictví (www.ehd.cz)

Celá akce má podpořit zájem a znalosti našeho kulturního dědictví, podpořit znalosti historických budov a zahrad, venkovských a městských krajín uznávané památkové hodnoty či neobvyklé krásy. Soutěž není pouhou „fotografickou“ akcí, ale spíše zážitkem spojeným s uměleckým a památkovým dědictvím. Je proto třeba vyhnout se námětům, které přes svou možnou fotografickou zajímavost neodpovídají takovému záměru.

V letošním roce musí účastníci opět vkládat fotografie přes internet - letos již přímo na nových webových stránkách www.mladifotografujipamatky.cz

Účastník se může registrovat na webových stránkách. Každý účastník může vložit maximálně 3 fotografie.

Uzávěrka: 12. ledna 2026

Pokud si nevíte rady s přihlášením a registrací, můžete poprosit paní učitelku Mgr. Ryglovou.

Výherkyně z minulého čísla!



Soutěžní otázka:

Co je to hadcová step?

Vzkazy a soutěžní odpovědi můžete nadále posílat přes poštovní schránku na nástěnce Týnštejna - schránku střeží holub.



Týnštejn

Týnštejn - občasník
Magazín Základní školy Třebíč
Týnská 8

Ročník 2024/2025

4. číslo červen 2024

Autorka a koordinátorka
redakce:

Mgr. Jana Pekárková

Šéfredaktorka: Nikol Kicová

Vedoucí technického týmu:

Dominik Taras

Vedoucí grafického týmu:

Vojta Kica

Korektura:

Mgr. Jana Pekárková,

Mgr. Simona Roupcová

a holky z 9.B

Tvůrci magazínu: členové
redakce a žáci školy

Náměty, články a fotky
posílejte na adresu:
redakce@zstynska.cz